

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ala Cobăneanu, Maria Ghervas,
Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de insolabilitate, Dorin Ciobanu,

în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de insolabilitate, Dorin Ciobanu, împotriva lui Alexandr Șvidenco cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, prin care cererea de validare a popririi a fost respinsă și desființată poprirea,

c o n s t a t ă:

La 16 iulie 2014, SRL „Transvio” s-a adresat instanței de insolabilitate cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine însuși, invocând incapacitatea de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Transvio” privind intentarea procesului de insolabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Transvio”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolabilității ÎI „Ciobanu Dorin”, deținătorul certificatului nr. 11550 eliberat la 10 noiembrie 2008.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2015 a fost intentat față de SRL „Transvio” (IDNO - 1008600004674, sediul - mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr.85/2 of. 16) procedura de faliment și a desemnat administratorul autorizat Ciobanu Dorin în funcția de lichidator al societății insolabile.

În cadrul procedurii de faliment lichidatorul Ciobanu Dorin a înaintat o cerere, prin care a solicitat validarea popririi asupra automobilului de model „Renault Scenic” nr./î CPV 038, ce face parte din masa debitoare a SRL „Transvio” și revendicarea acestui automobil din posesia terțului poprit Alexandr Șvidenco, iar în cazul în care acest automobil nu se mai află în posesia terțului poprit sau nu mai poate fi preluat în natură, încasarea în beneficiul SRL „Transvio”

de la terțul poprit a mijloacelor bănești în sumă de 60.000 lei, care constituie contravaloarea automobilului nominalizat.

Întru argumentarea cerințelor sale, lichidatorul a menționat, că potrivit informației nr. 08/4789 eliberate de ÎS „CRIS Registru” la data de 31 octombrie 2014 după SRL „Transvio” sunt înregistrate cu drept de proprietate privată 64 de unități de transport, care la 02 februarie 2015 au fost anunțate în căutare de către instanța de insolvență, pe motivul că în urma inventarierii nu a fost posibilă determinarea locului de amplasare a acestor automobile și respectiv nu au fost cunoscute persoanele terțe care le posedă în realitate aceste unități de transport.

Sușține că, în vederea identificării posesorilor de vehicule incluse în masa debitoare a SRL „Transvio” (în faliment) și anunțate în căutare de către instanța de insolvență, lichidatorul la data de 08 noiembrie 2016 a interpellat Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, referitor datele de identificare a persoanelor care dețin în posesiune automobilele anunțate în căutare, iar la 08 noiembrie 2016 Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport prin răspunsul cu nr. 03/1-6372 a informat lichidatorul că automobilul anunțat în căutare de model „Renault Scenic”, nr./î CPV 038 se află în posesiunea terțului poprit Alexandr Șvidenco, născut la 17 noiembrie 1980.

Afirmă că, odată cu intentarea procesului de faliment, lichidatorul desemnat, a fost obligat de instanța de insolvență să execute silit încheierea nr. 2i-362/14 din 04 mai 2015, în partea preluării bunurilor din masa debitoare, care se află la debitor sau la terți cu evacuarea forțată a persoanelor care le dețin în posesie sub orice formă, în modul prevăzut de art. 107 a Legii insolvenței, iar conform art. 311 alin. (1) din Codul civil posesorul de bună credință care nu are dreptul să posedă bunul sau care a pierdut acest drept este obligat să-l predea persoanei îndreptățite.

Menționează că la situația curentă terțul poprit deține în posesie un bun care face parte din masa debitoare a societății insolvente și care urmează să-l predea administratorului insolvenței/lichidatorului în condițiile prevăzute de art. 126 din Legea Insolvenței.

Relevă că, în vederea înființării popririi, lichidatorul la 16 noiembrie 2016 a înaintat la adresa terțului poprit somație, prin care i-a adus la cunoștință despre faptul înființării popririi și a solicitat, ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să predea automobilul poprit sau să achite la contul de acumulare a lichidatorului contravaloarea acestui automobil în sumă de 60000 lei.

La 21 noiembrie 2016 terțul poprit Alexandr Șvidenco a recepționat notificarea, însă în răspuns la somația înaintată, reprezentanta terțului poprit a comunicat că Alexandr Șvidenco a folosit un timp scurt automobilul cu titlu de comodat, iar ulterior a restituit administrației SRL „Transvio” și de atunci nu știe nimic de autoturism.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Transvio”, în proces de insolvență, Dorin Ciobanu împotriva terțului poprit Alexandr Șvidenco privind validarea popririi înființată asupra automobilului de model „Renault Scenic” nr./î CPV 038, ce face parte din masa debitoare a SRL „Transvio”, în proces de faliment, și asupra mijloacelor bănești în sumă 60000 lei deținute în proprietate de către terțul poprit Alexandr Șvidenco, care constituie contravaloarea automobilului nominalizat, în cazul în

care acesta nu se mai află în posesia terțului poprit, sau nu mai poate fi preluat în natură.

A fost desființată poprirea SRL „Transvio” în proces de insolabilitate către terțul poprit Alexandr Șvidenco înființată asupra automobilului de model „Renault Scenic” nr/î CPV 038, care face parte din masa debitoare a SRL „Transvio”, în proces de faliment, și asupra mijloacelor bănești în sumă 60000 lei deținute în proprietate de către terțul poprit Alexandr Șvidenco, care constituie contravaloarea automobilului nominalizat, în cazul în care acesta nu se mai află în posesia terțului poprit, sau nu mai poate fi preluat în natură.

A fost încasat de la SRL „Transvio” în proces de insolabilitate în folosul statului taxa de stat în sumă de 1800 lei.

La data de 09 martie 2017, lichidatorul SRL „Transvio”, Dorin Ciobanu a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de insolabilitate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de insolabilitate, o consideră neîntemeiată și emisă cu aprecierea eronată a materialului probator administrat, precum și aplicarea eronată și interpretarea greșită a normelor de drept material aplicabile cazului din speță.

Menționează că în mod cert și clar terțul poprit așa și nu a putut comunica nici instanței de insolabilitate și nici creditorului SRL „Transvio” când, cui, unde și în ce circumstanțe a restituit automobilul, în mod evident cum nici nu a putut confirma faptul restituirii acestui automobil.

La fel, menționează că instanța de insolabilitate la emiterea hotărârii greșit s-a bazat doar pe raportul de revizie tehnică întocmit în privința automobilului din litigiu de către stația de revizie tehnică SA „AutoRevizor 67” din 05 martie 2013 în care sunt consemnați ca proprietar al automobilului SRL „Belon Com” și posesor care a prezentat automobilul spre revizie –Victor Zghibaruț și precum că în perioada în care automobilul a fost transmis în comodat terțului poprit Alexandr Șvidenco cuprinsă din 07 iunie 2012 -07 iunie 2013, acest automobil se afla în proprietatea și posesia unor alte persoane și nu cea a terțului poprit Alexandr Șvidenco.

Astfel, consideră că instanța de insolabilitate nu a cercetat probele care confirmă că terțul poprit Alexandr Șvidenco a restituit efectiv automobilul proprietarului SRL „Transvio”.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

La 31 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Alexandr Șvidenco, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 13 aprilie 2017, avocatul Natalia Russu în interesele lui Alexandr Șvidenco a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul reține că, hotărârea contestată datează cu 20 februarie 2017 (f.d. 37-42), iar cererea de recurs a fost depusă la 09 martie 2017 (f.d. 47-51), însă la actele pricinii nu exista date despre recepționarea hotărârii instanței de insolvență contestată, prin urmare instanța de recurs consideră că termenul de demarare a căii de atac a fost respectat.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de lichidatorul SRL „Transvio” în proces de faliment, Dorin Ciobanu urmează a fi respins pentru următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Materialele cauzei atestă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2015 s-a intentat procedura de faliment față de SRL „Transvio”, cu dizolvarea debitorului (f.d.4-7).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015 s-a recunoscut dreptul de proprietate după societatea insolventă SRL „Transvio” asupra mijlocului de transport de model „Renault Scenic” nr/î CPV 038 și s-a anunțat în căutare mijlocul dat de transport, impunându-se anumite obligații organelor afacerilor interne (f.d. 18-22).

La data de 21 noiembrie 2016, terțul poprit a recepționat somația expediată de lichidatorul SRL „Transvio”, Dorin Ciobanu prin care a solicitat transmiterea bunului poprit, automobilul de model de model „Renault Scenic” nr/î CPV 038 sau în cazul în care nu poate fi predat în natură să plătească contravaloarea acestuia în mărime de 60000 lei (f.d.8-9).

Analizând legalitatea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 în limitele invocate în recurs, Colegiul constată că actul de dispoziție contestat a fost emis cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente.

Conform art. 126 alin. (1), (2) și (12) din Legea insolvenței, sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului. Dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile corporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile corporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia

terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

Potrivit art. 307 alin. (2) și art.311 alin. (1) din Codul civil, posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintea posesorului pretenții întemeiate. Posesorul de bună-credință care nu are dreptul să posedă bunul sau care a pierdut acest drept este obligat să-l predea persoanei îndreptățite. În cazul în care persoana îndreptățită nu-și realizează dreptul, iar posesorul consideră pe bună dreptate că trebuie să păstreze posesiunea în continuare, fructul bunului și drepturile aparțin posesorului.

Prin urmare, posesorul de bună-credință va pierde dreptul de a posedea bunul din momentul când a aflat despre formularea cerințelor întemeiate ale titularului dreptului asupra bunului, or, din acest moment posesorul de bună-credință se transformă în posesor de rea-credință, iar dacă titularul dreptului a cerut predarea bunului, atunci posesorul de bună-credință este obligat să transmită bunul persoanei îndreptățite, în caz contrar acesta din urmă va fi în drept să solicite revindicarea bunului în mod forțat.

În susținerea poziției, Colegiul remarcă faptul că, instanța de insolabilitate corect a stabilit că doar existența unei convenții de comodat, confirmată prin certificatul de înmatriculare respectiv valabil din 07 iunie 2012 până la 07 iunie 2013 pe numele lui Alexandr Șvidcenco, adică pînă la pornirea procesului de insolabilitate, care a avut loc la 20 octombrie 2014, nu prezumă, în lipsa altor dovezi, că unitatea de transport în prezent se află în posesia acestuia și nici nu conduce la concluzia că terțul poprit ar fi fost ultimul posesor al acestui autovehicul, or, așa cum a fost probat prin raportul de verificare tehnică din 05 martie 2013, efectuat de SA „AutoRevizor”, posesori a vehiculului era firma „Bolon-Com” și șoferul Victor Zghibart, adică terțul poprit nu avea posibilitatea materială de a exercita asupra mijlocului de transport acte de stăpânire materială, or potrivit art. 314 alin.(1) din Codul civil, posesiunea încetează dacă posesorul a renunțat definitiv și expres la stăpânirea de fapt a bunului sau pierde în alt mod stăpânirea de fapt asupra lui.

În această ordine de idei, instanța nu poate reține argumentul recurentului precum că terțul poprit Alexandr Șvidcenco deține în posesie automobilul litigios, deoarece potrivit pct.6 din Instrucțiunea privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, în raport cu pct.3 din Nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special, anexa nr.1 la aceeași hotărâre, conducătorul entității poartă răspundere pentru starea evidenței, păstrării și utilizării formularelor cu regim special.

Astfel, SRL „Transvio” îi aparține obligația de a demonstra că unitatea de transport se află în posesia lui Alexandr Șvidcenco și că acesta ar fi fost ultimul posesor al acestui autovehicul.

Totodată, Colegiul reiterează că, sarcina probațiunii revine părții care pretinde existența și apărarea unui drept sau interes legitim, prin urmare, alegațiile recurentului axate pe lipsa unor alte probe ce ar demonstra că automobilul nominalizat se afla ultima dată în posesia lui Alexandr Șvidcenco sunt superficiale, nejustificate și urmează a fi respinse, or potrivit art. 315 alin.(6) din Codul civil în

raport cu art.122 alin.(1) din Codul de procedură civilă, proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Nu pot fi reținute din aceleași raționamente descrise supra nici argumentele recurentului precum că, instanța de insolvență nu a cercetat probele care confirmă că terțul poprit Alexandr Șvidenco a restituit efectiv automobilul proprietarului SRL „Transvio”.

De asemenea, recurentul n-a prezentat nici un act juridic credibil care ar fi capabil să ateste existența raportului juridic cu Alexandr Șvidenco, cât și exigibilitatea, lichiditatea și certitudinea creanței pe care pretinde că o deține față de ultimul.

Instanța de recurs tratează critic afirmațiile recurentului care opinează asupra faptului că, recunoașterea de către intimat în ședința de judecată că a posedat automobilul în perioada 2014-2015 demonstrează că el a fost ultimul posesor or, acestea deși au un caracter declarativ și irațional nu pot fi luate în considerare întru susținerea recursului, deoarece nu sunt consolidate prin probe scrise și nu prezumă, în lipsa altor dovezi, că unitatea de transport se află în posesia acestuia și nici nu conduce la concluzia că terțul poprit ar fi fost ultimul posesor a acestui autovehicul.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Transvio” în proces de faliment, Dorin Ciobanu și a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de insolvență, Dorin Ciobanu.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de insolvență, Dorin Ciobanu, împotriva lui Alexandr Șvidenco cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru